

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТУ УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою факультет управління,
адміністрування та інформаційної діяльності
Протокол № 8 від 18.03.2022 р.

Голова доц. В.А. Мізюк

ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Атестаційний екзамен з практичної психології
(назва атестаційного екзамену)

освітній ступінь: бакалавр

галузь знань: 01 Освіта / Педагогіка

спеціальність: 014 Середня освіта

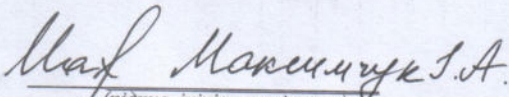
спеціалізація: 014.01 Фізична культура

освітня програма: Середня освіта: фізична культура. Психологія
(назва освітньої програми)

Ізмаїл – 2022

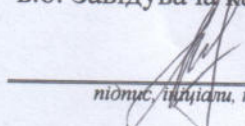
ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньої програми

(підпис, ініціали, прізвище)

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою загальної та практичної психології
протокол № 7 від 17.02.2022 р.
в.о. Завідувача кафедри

Прокіф'єва Л.О.
(підпис, ініціали, прізвище)

ПОГОДЖЕНО:

Голова ради з якості вищої освіти
факультету управління, адміністрування
та інформаційної діяльності

Л.В. Драгієва
(підпис, ініціали, прізвище)

Розробники програми:

Кічук А.В. – д.псих.н., доцент кафедри загальної
та практичної психології

Рецензенти програми:

Котляр Л. І. – декан факультету транспортних
технологій і економіки, права та лінгвістики ПВТ, доктор філософії

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Атестаційний екзамеn з практичної психології передбачає визначення рівня теоретичних знань та практичних навичок здобувачів вищої освіти, набутих за період навчання, а саме: знання та володіння категоріальним апаратом психологічної науки; розуміння основних світових і вітчизняних психологічних шкіл та напрямків; знання основних методологічних і методичних засад планування і проведення психологічних досліджень; вміння застосовувати знання у практичній професійній діяльності, а також Атестаційний екзамеn повинен перевіряти досягнення результатів навчання, визначення рівня відповідності фактичної підготовки здобувачів освітнього ступеню «бакалавр» Стандарту вищої освіти України із галузі знань 01 Освіта/Педагогіка, 014 Середня освіта, спеціалізації 014.01 Фізична культура; оцінка рівня фахових компетентностей здобувачів, згідно з ОПП «Середня освіта: фізична культура. Психологія».

Атестаційний екзамеn має комплексний характер і містить питання, які базуються в цілому на навчальному матеріалі наступних дисциплін, які формують профіль фахівця та рівень його кваліфікації до практичної роботи – «Основи загальної психології», «Психологічна служба в системі освіти», «Вікова та педагогічна психологія», «Соціальна психологія», «Основи клінічної психології», «Сучасні теорії психології особистості» тощо.

2. ЕТАПИ ТА ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ

2.1. Етапи проведення: в один етап

2.2. Форми проведення: усна

3. СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

3.1. Структура екзаменаційного завдання

Назва екзаменаційного завдання	Компетентності, що перевіряються	Результати навчання, що перевіряються
Завдання для перевірки фахових компетентностей зі спеціальності		
Теоретичні завдання № 1, 2.	ФК-2.1. Диференціально-психологічна. Здатність до застосування знань про особливості засвоєння навчального матеріалу учнями початкової школи відповідно до їхніх індивідуальних та вікових характеристик сприймання, уваги, уяви, пам'яті, мислення; вміння застосовувати ці знання під час моделювання ситуацій навчання, виховання й розвитку молодших школярів; спроможність урахувати в професійній діяльності тип темпераменту, вік, стать, антропологічні ознаки учнів; володіння психологічними методиками вивчення індивідуальних особливостей перебігу пізнавальних процесів дітей і спроможність їх урахування в проектуванні педагогічного процесу. ФКс-1. Здатність до	ПРН-7. Володіти базовими знаннями з гуманітарних та професійно-орієнтованих дисциплін, необхідних для вирішення професійних педагогічних завдань відповідно до освітньо-професійної програми та завдань початкової освіти. ПРН-15. Усвідомлювати своєрідність сучасних вимог до конкурентоздатного фахівця з практичної психології; визначати критерії норми і патології психічних процесів, станів, діяльності людини, шляхи і засоби компенсації та відновлення норми. ПРН 21. Аналізувати соціально й особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на основі сформованих ціннісних орієнтирів.

	<p>застосування сучасних знань про особливості розвитку дитини як суб'єкта навчально-виховного процесу на основі знань і вмінь про її вікові, індивідуальні особливості та соціальні чинники. Здатність до застосування знань про психологічні механізми навчання та виховання дітей молодшого шкільного віку.</p> <p>ФКс-2. Професійне володіння психолого-педагогічними знаннями, теорією та методологією (підходами, принципами) розпізнавання проблем, уміння вивчати здібності фізичного, психічного, розумового розвитку, рівня морального, естетичного виховання, умов сімейного життя і виховання дітей.</p> <p>ФКс-3. Здатність використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій.</p> <p>ФКс-4. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.</p>	
<p>Практичне завдання № 3.</p>	<p>ФК-2.3. Аутопсихологічна. Здатність до адекватного усвідомлення особистісно-професійних якостей, самопізнання, самооцінки як підґрунтя формування критичного, гуманістично орієнтованого мислення вчителя початкової школи, емоційної усталеності, екстраверсії, розвитку проникливості; інтелектуальна здатність до бачення, постановки й розв'язання проблем особистісного зростання учня; сформованість психологічного мислення вчителя початкової школи; його готовність до природовідповідних дій у процесі навчання (чуття</p>	<p>ПРН-8. Застосовувати знання, уміння й навички, що становлять теоретичну основу освітніх галузей, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти, під час розв'язання навчально-пізнавальних і професійно-орієнтованих задач.</p> <p>ПРН-9. Володіти методиками вивчення індивідуальних особливостей перебігу пізнавальних процесів учнів початкової школи та стратегії їх урахування в процесі навчання, розвитку й виховання учнів. Складати психолого-педагогічну характеристику учня та класу.</p> <p>ПРН-16. Застосовувати уміння володіти інструментарієм, методами організації та проведення психологічних діагностик і досліджень.</p> <p>ПРН 19. Використовувати засоби вербальної і невербальної комунікації щодо підвищення рівня професійної</p>

	<p>самого себе й міри власних дій як першого вчителя); здатність досамоусвідомлення, саморозвитку, вдосконалення педагогічної діяльності з високим рівнем автономності.</p> <p>ФК-2.2. Соціально-психологічна. Здатність до застосування знань про особливості комунікативної діяльності учнів початкової школи, взаємостосунки вчителя та учнів, закономірності педагогічного спілкування, соціальної ситуації, ситуацій міжособистісної взаємодії; вміння застосовувати ці знання у моделюванні навчально-виховного процесу в початковій школі.</p> <p>ФК-5.1. Емоційна. Здатність усвідомлювати та визнавати власні почуття, а також почуття інших суб'єктів навчально-виховного середовища; здатність до самомотивації та керування власними емоціями у стосунках із учнями, колегами, батьками.</p> <p>ФКс-5. Уміння організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову). Здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну роботу відповідно до запиту.</p>	<p>культури майбутнього вчителя.</p> <p>ПРН 22. Створювати рівноправний і справедливий клімат освітнього середовища.</p>
--	--	--

3.2. Зміст екзаменаційних завдань

3.2.1. Теоретичні завдання № 1-2, які є складовою однієї з макротем із дисциплін «Основи загальної психології», «Психологічна служба в системі освіти», «Вікова та педагогічна психологія», «Соціальна психологія», «Основи клінічної психології», «Сучасні теорії психології особистості» тощо.

ПЕРЕЛІК МАКРОТЕМ:

1. Класифікація та характеристика психічного дизонтогенезу.
2. Загальні порушення психічних процесів.
3. Основи психосоматики.
4. Психологія поведінки, що відхиляється від норми.
5. Порушення опорно-рухового апарату.
6. Становлення нових напрямків в психології.

7. Розвиток вітчизняної психології.
8. Об'єктивні тести: вимір інтелекту і тести спеціальних здібностей.
9. Особистісні опитувальники.
10. Проективний метод як діагностична процедура.
11. Психічні пізнавальні процеси особистості.
12. Психологічна характеристика особистості в сучасній психології.
13. Предмет вікової психології і проблема психічного розвитку дитини.
14. Психологія дошкільного дитинства.
15. Психологія молодшого шкільного віку.
16. Психологія особистості підлітка.
17. Психологія ранньої юності.
18. Проблема спілкування та її вивчення в соціальній психології.
19. Проблема групи в соціальній психології.
20. Проблема особистості в соціальній психології.
21. Особливості прикладних досліджень в соціальній психології.
22. Розвиток психодіагностики.
23. Психодіагностика міжособистісних стосунків.
24. Емоційно-вольові процеси.

3.2.2 Практичне завдання №3, передбачає перевірку вміння розв'язувати конкретні ситуації, що виникають у процесі психологічного консультування і досягати позитивних результатів у наданні психологічної допомоги.

ПРИКЛАДИ ПРАКТИЧНИХ ЗАВДАНЬ:

1) Проаналізуйте фрази консультанта та зробіть висновки з приводу директивності та недирективності використаного підходу. Які директиви належать кваліфікованому консультанту, які - некваліфікованому:

1. Вам обов'язково слід перевіритись у невропатолога.
2. Дивлячись на свого сина, ви щодня повинні думати про те, який він дорослий і самостійний: „Мій син сам справляється зі своїм життям!”
3. Додайте до свого арсеналу засобів реагування на труднощі - примирення з невідворотнім.
4. Будьте собою, врешті-решт!
6. Наведіть приклади вправ або ігор, які на вашу думку могли б посприяти розвитку емпатії. Поясніть ваш вибір.

2) Узагальніть ваші знання про етапне протікання консультативного процесу. Скільки і яких етапів ви б у ньому виділили? Продумайте психотерапевтичне завдання кожного вказаного вами етапу та зобразіть його піктограмою. Проаналізуйте піктограми, виберіть найбільш вдалі та створіть своєрідну «вулицю» розгортання консультативного процесу.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

4.1. Шкала та схема формування підсумкової оцінки

Підсумкова оцінка атестаційного екзамену визначається як середньоарифметичне усіх оцінок за кожне екзаменаційне завдання, середньозважений бал переводиться за 100-бальною шкалою (див. табл. 1).

Приклад:

$$(4+4+5) : 3 = 4,3 = 84$$

Результат фіксується у протоколі засідання атестаційної комісії.

Схема формування підсумкової оцінки

<i>Оцінка за Теоретичне питання №1</i>	<i>Оцінка за Теоретичне питання №2</i>	<i>Оцінка за практичне завдання №3</i>	<i>Середньозважений бал</i>	<i>Бали (за таблицею)</i>
4	4	5	4,3	84

Таблиця 1.

Таблиця переведення середньозваженого балу за 100-бальною шкалою

<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100-бальна</i>	<i>сер. бал</i>
100	4,97–5,00	80	4,10–4,14	60	3,10–3,14	40	2,25–2,29	20	1,15–1,20
99	4,94–4,96	79	4,05–4,09	59	3,05–3,09	39	2,20–2,24	19	1,09–1,14
98	4,91–4,93	78	4,00–4,04	58	3,00–3,04	38	2,15–2,19	18	1,03–1,08
97	4,87–4,90	77	3,95–3,99	57	2,96–2,99	37	2,10–2,14	17	0,97–1,02
96	4,84–4,86	76	3,90–3,94	56	2,93–2,95	36	2,05–2,09	16	0,91–0,96
95	4,80–4,83	75	3,85–3,89	55	2,90–2,92	35	2,00–2,04	15	0,85–0,90
94	4,76–4,79	74	3,80–3,84	54	2,87–2,89	34	1,95–1,99	14	0,79–0,84
93	4,72–4,75	73	3,75–3,79	53	2,84–2,86	33	1,90–1,94	13	0,73–0,78
92	4,68–4,71	72	3,70–3,74	52	2,81–2,83	32	1,85–1,89	12	0,67–0,72
91	4,64–4,67	71	3,65–3,70	51	2,78–2,80	31	1,80–1,84	11	0,61–0,66
90	4,60–4,63	70	3,60–3,64	50	2,75–2,77	30	1,75–1,79	10	0,55–0,60
89	4,55–4,59	69	3,55–3,59	49	2,70–2,74	29	1,69–1,74	9	0,49–0,54
88	4,50–4,54	68	3,50–3,54	48	2,65–2,69	28	1,63–1,68	8	0,43–0,48
87	4,45–4,49	67	3,45–3,49	47	2,60–2,64	27	1,57–1,62	7	0,37–0,42
86	4,40–4,44	66	3,40–3,44	46	2,55–2,59	26	1,51–1,56	6	0,31–0,36
85	4,35–4,39	65	3,35–3,39	45	2,50–2,54	25	1,45–1,50	5	0,25–0,30
84	4,30–4,34	64	3,30–3,34	44	2,45–2,49	24	1,39–1,44	4	0,19–0,24
83	4,25–4,29	63	3,25–3,29	43	2,40–2,44	23	1,33–1,38	3	0,13–0,18
82	4,20–4,24	62	3,20–3,24	42	2,35–2,39	22	1,27–1,32	2	0,07–0,12
81	4,15–4,19	61	3,15–3,19	41	2,30–2,34	21	1,21–1,26	1	0,01–0,06

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Співвідношення національної шкали оцінювання

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
	екзамен
90-100	відмінно
89-70	добре
51-69	задовільно
1-50	незадовільно

4.2. Критерії оцінювання екзаменаційних завдань.

ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІД ЧАС АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

Екзаменаційною комісією виставляються бали за відповіді 2-х завдань теоретичного блоку відповідно до наступних критеріїв:

Оцінка	Критерії оцінювання теоретичних завдань
---------------	--

5 балів	Здобувач має глибокі міцні й системні знання: може чітко сформулювати дефініції, використовуючи психологічну термінологію, вільно володіє принципами побудови психологічних знань, знає основні методологічні проблеми сучасної психологічної науки. Завдання розкрито на високому теоретичному і практичному рівнях, студент вільно орієнтується в теоретичному матеріалі, дає обґрунтовану відповідь на додаткові запитання, посилається на рекомендовану програмою наукову літературу, вміє показати значення теоретичних знань для вирішення практичних завдань.
4 бала	Здобувач демонструє досить ґрунтовні знання, але може припускати неточності у формулюванні, спостерігаються незначні мовленнєві та логічні помилки у відповіді. Студент демонструє сформовані вміння критично оцінювати різні методологічні позиції, що склалися в сучасній науці, застосовувати знання методології для аналізу різних психологічних теорій. У відповіді надано чіткі визначення психологічних понять різних підходів, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та зазначено їх внесок в розробку даної теми, простежується зв'язок даної теми з іншими проблемами, наведено узагальнення у формі висновків. Але відповідь має певні неточності, помилки, або студент не може пояснити певні положення, не дає повної відповіді на додаткові запитання екзаменаторів, недостатньо встановлює взаємозв'язок теоретичних положень з проблемами психологічної практики.
3 бали	Здобувач в цілому знає програмний матеріал, може продемонструвати навички узагальнення, систематизації, пояснення теоретичних питань, але не вміє знаходити зв'язок між методологією, психологічною теорією та практикою. У відповіді надано більш-менш коректні визначення психологічних понять, виокремлено основні напрями дослідження даного питання, наведено прізвища дослідників та визначено їх внесок в розробку даної теми, наведено узагальнення у формі висновків. Але відповідь має суттєві неточності, помилки, можуть бути відсутніми пояснення певних положень, наводиться дані лише про один напрям дослідження даної проблеми. У відповіді простежується певна фрагментарність, без порушень загальної логіки викладання матеріалу, наводиться необхідна інформація, але без детального аналізу, без порівняння положень різних напрямів, без визначення методологічних основ теоретичного та практичного дослідження проблеми. Здобувач дає задовільні чи слабкі відповіді на додаткові запитання екзаменаторів.
2 бали	Здобувач погано знає основні теоретичні поняття, положення, концепції, його знання мають загальний, фрагментарний характер, не підкріплені прикладами. Студент має суттєві прогалини в теоретичних знаннях та практичних вміннях. Відповідь має фрагментарний характер, але простежується певна логіка викладання матеріалу; інформація надається в неповному обсязі; не наводиться достатня кількість прикладів теоретичних та емпіричних досліджень, не визначаються методологічні основи дослідження проблематики. Відповідь не містить порівняльного аналізу різних підходів до проблеми, не простежується історичний аспект вивчення питання. Відповідь містить суттєві неточності та помилки у формулюванні психологічних дефініцій, у визначенні основних теоретичних положень та закономірностей, в узагальненні наданої інформації. На додаткові запитання екзаменаторів здобувач не може дати коректної відповіді.
1 бал	Здобувач має дуже поверхневі знання; не володіє термінологією, не вміє наводити аргументи, послідовно доводити свою думку, але орієнтується в загальній проблематиці за цим питанням, може навести ілюстративні приклади. Відповідь носить дуже фрагментарний характер, відсутніми є

	узагальнення матеріалу у формі висновків, визначення необхідних теоретичних положень та закономірностей, пояснення їх на прикладах. На додаткові запитання екзаменаторів відповіді немає.
0 балів	Здобувач не володіє термінологією, оскільки понятійний апарат не сформовано; не вміє логічно та послідовно викласти матеріал з визначеної проблеми. Мовлення невиразне, обмежене, бідне, словниковий запас не дає змогу вербально оформити ідею. Відповідь не відповідає екзаменаційному питанню, чи здобувач взагалі не дає ніякої відповіді на питання.

Екзаменаційною комісією виставляються бали за виконання практичного завдання відповідно до наступних критеріїв:

Оцінка	Критерії оцінювання практичного завдання
5 балів	Здобувач демонструє всебічні, систематичні й глибокі знання програмового матеріалу, вільно володіє спеціальною термінологією, викладає матеріал послідовно, правильно застосовує теоретичні знання з усіх фахових дисциплін для розв'язання практичних завдань; уміє розробляти методику вирішення проблемних ситуацій, використовуючи при цьому новітні досягнення психології.
4 бала	Здобувач демонструє всебічні, систематичні й глибокі знання програмного матеріалу, вільно володіє спеціальною термінологією, матеріал викладено послідовно, із застосуванням теоретичних знань з різних дисциплін для розв'язання практичних завдань, але у відповіді є певні неточності, які не призводять до помилкових висновків і рішень.
3 бали	Здобувач в основному правильно розв'язує практичне завдання, але викладає матеріал неповно, не завжди послідовно; відчуває певні труднощі у застосуванні теоретичного матеріалу для виконання практичних завдань; помиляється у застосуванні професійної термінології.
2 бали	Здобувач поверхнево робить аналіз практичної ситуації; викладає матеріал неповно, не завжди послідовно; не може коректно застосувати теоретичний матеріал для виконання практичних завдань; помиляється в застосуванні професійної термінології.
1 бал	Здобувач не володіє навичками застосування набутих знань для виконання практичних завдань; не володіє професійною термінологією та розв'язує завдання некоректно.
0 балів	Здобувач взагалі не дає відповіді на практичне завдання.

5. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

Не передбачається.

6. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Бех І.Д. Виховання особистості : підручник. Київ : Либідь, 2008. 848 с.
<https://bit.ly/3G1HFLa>
2. Бочелюк В.Й., Турубарова А.В. Психологія людини з обмеженими можливостями. Навч. посіб. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 264 с.

3. Варій М.Й. Загальна психологія: Підручник. – К.: «Центр учбової літератури». – 2007. – 326 с.
4. Вестбрук Д., Кеннерлі Г., Кірк Дж. Вступ у когнітивно-поведінкову терапію. – Львів: Свічадо, 2014. – 410 с.
<https://docplayer.net/86250168-Vstup-u-kognitivno-povedinkovu-terapiyu.html>
5. Вікова і педагогічна психологія / О. В. Скрипченко, Л. В. Долинська, З. В. Огороднійчук та ін., - 2-е вид., допов. -К.: Каравела, 2009. - 400 с.
6. Видра О.Г. Вікова та педагогічна психологія. – Чернігів, 2010.
<https://textbook.com.ua/psihologiya/1473452516>
7. Практикум із групової психокорекції: підручник / С.Д. Максименко, О.О. Прокоф'єва, О.В. Царькова, О.В. Кочкурова. – Мелітополь: Видавничополіграфічний центр «Люкс», 2015. – 414 с.
8. Выготский Л. С. Проблема возраста // Собрание сочинений: в 6 т. - М., 1984. - Т. 4. - С. 244-256.
9. Гальчук О. Я. Клінічна психологія : навчальний посібник. – К.: Атіка, 2012. – 216 с.
10. Галян І. М. Психодіагностика : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]. – К. : Академвидав, 2009. – 464 с.
11. Гиппенрейтер Ю.Б. Общаться с ребёнком – как? М.: Издательство АСТ, Астрель, Харвест, 2008. – 41с. <https://zavantag.com/docs/index-17703222-7.html>
12. Голубева Э. А. Способности. Личность. Индивидуальность. – Дубна: Феникс, 2015. – 512 с.
13. Гриньова Н.В. Основи глибинної психології /Навч.пос./ уклад. Н. В. Гриньова. – Умань : Візаві,2013.–124с.
https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/6789/1061/1/osnovu_glubunnoi_psuchologii.pdf
14. Загальна психологія: Навч. посібник / О.Скрипченко, Л.Долинська, З.Огороднійчук та інш. - К.: "А.П.Н.", 1999. - 436 с.
15. Загальна психологія: Підруч. для студентів вищ. навч. закладів. / С.Д.Максименко, В.О.Зайчук, В.В.Клименко, В.О.Соловієнко. За загальною редакцією акад. С.Д.Максименка - К.: Форум, 2000. - 543 с.
16. Заброцький М. М. Вікова психологія. -К.: МАУП, 1998.-89 с.
17. Зейгарник Б.В. Патопсихологія : Учебное пособие.- М.: Академия, 1999.- 208 с.
18. Каліна Н.Ф.Психотерапія: підручник/ Н.Ф.Каліна. – К.: Академвидав, 2010.– 288 с.
19. Коллюцкий В.Н. Психология развития и возрастная психологи: полный жизненный цикл человека. Учебное пособие для вузов. – М.: Академический проект, 2013.
www.psyoffice.ru/3776-kulagina-i.ju.-koljuckijj-v.n.-vozrastnaja.html
20. Крэйг Г. Психология развития. - СПб.: Питер, 2000. - 992 с.
21. Корольчук М. С. Психодіагностика : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. – К. : Ніка-Центр, 2007.–400с.
22. Кузікова С. Б. Основи психокорекції / С. Б. Кузікова.– К.: Академвидав, 2012.– 320 с.
23. Кузікова С. Б. Теорія і практика вікової психокорекції : навч. посіб. для студ. вищ.навч. закладів/ С. Б. Кузікова.– Суми: ВТД «У», 2006.– 384 с.
24. Кутішенко В. П. Вікова та педагогічна психологія : (курс лекцій) : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. - К. : Центр навч. л-ри, 2005. - 128 с.
25. Максименко С.Д. Загальна психологія: Навчальний посібник. – К.: „Центр навчальної літератури”, 2004. – 272 с.
26. Максимова Н. Ю., Мілютіна К. Л., Піскун В. М. Основи дитячої патопсихології. – К.: Главник, 2008. – 160 с.
27. Максименко С. Д. Генеза здійснення особистості. – К.: Видавництво ТОВ «КММ», 2006. – 240 с. – Библиогр.: С. 246-255.
28. Максименко С. Д. Розвиток психіки в онтогенезі: [В 2 т.]. – К.: Форум, 2002. – Т. 1: Теоретико-методологічні проблеми генетичної психології. – 319 с.
29. Максименко С.Д., Соловієнко В.О. Загальна психологія: Навч. посібник. – К.: МАУП, 2000. – 256 с.

30. Максименко С. Д. Психологічні механізми зародження, становлення та здійснення особистості.- К. : Вид-во Європейського ун-ту, 2010.
31. Марінушкіна О.Є. Корекційні програми на допомогу практичному психологу ДНЗ / О.Є.Марінушкіна, Ю.О.Замазій. — Х.: Вид.група „Основа”, 2009. — 204 с. — (Серія «Дошкільний навчальний заклад. Психологія виховання».)
32. Марковская И. М. Тренинг взаимодействия родителей с детьми/И.М.Марковская. — СПб.: Речь, 2005. — 150с, илл.
33. Мірошник З.М., Онищенко І.В. Психологія особистості: навчально-методичний посібник. Кривий Ріг : КПІ, 2012. – 184 с.
34. Москалець В.П. Психологія особистості: навч.посібн. – К.: «Центр учбової літератури», 2013. – 262 с.
35. Мушкевич М. І. Основи психотерапії : навч. посіб / М. І. Мушкевич, С. Є. Чагарна ; за ред. М. І. Мушкевич. – Вид. 3-тє. – Луцьк : Вежа-Друк, 2017. – 420 с.
36. Обухова Л.Ф. Вікова психологія. К. – 2013. https://stud.com.ua/5226/psihologiya/vikova_psihologiya
37. Оклендер Вайолет, Окна в мир ребенка. Руководство по детской психотерапии /Вайолет Оклендер. – М.: Независимая фирма Класс, 2010 <https://www.klex.ru/6yj>
38. Основи практичної психології: підручник для студ. вищих навч. закладів / В.Г. Панок [та ін.]. - К.: Либідь, 2006. - 536 с.
39. Панюк В.Г. Психоконсультативні стратегії діяльності практичного психолога системи освіти: навч.-метод. посіб. / В.Г. Панюк, Я.В. Чаплак, Д.Д. Романовська; за наук. ред. В.Г. Панка; Укр. НМЦ практи. психології і соц. роботи НАПН України [та ін.]. - Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2010. - 232 с.
40. Павлеків Р.В. Вікова психологія підручник / Р. В. Павелків. - К. : Кондор, 2011.- 468с. <https://textbook.com.ua/psihologiya/1473452495>
41. Патопсихологія: навчальний посібник / Х. Турецька, Т. Гурська. Тернопіль: Навчальна книга, 2015. — 160 с.
42. Психологія особистості : навчальний посібник / О.Б. Столяренко . – Кам'янець-Подільський : ПП "Медобори-2006", 2012 . – 219 с.
43. Психологія особисті / С.Д. Максименко, К.С. Максименко, М.В. Папуча. – К.: Вид-во ТОВ «ККМ», 2007. – 295 с.
44. Психологічна корекція особистості дітей, які зазнали насильства в сім'ї: навч. посіб. / Максименко С.Д. та ін.; за ред. Максимової Н.Ю.; Нац. акад. пед. наук України, Ін-т психології ім. Г.С. Костюка. - К.: Міленіум, 2011. - 250 с.
45. Психологічне консультування: теорія та практика: навч.-метод. посіб. / В.Г. Панок [та ін.] ; за заг. ред. І.М. Зварича, В.Г. Панка, В.М. Радчук; Чернів. нац. ун-т ім. Юрія Федьковича. - Чернівці: Рута, 2011. - 272 с.
46. Савчин М.В., Василенко М.П. Вікова психологія : навч. посіб. / М. В. Савчин, Л. П. Василенко; ред.: Т. А. Дічевська. - 2-ге вид., доповн. - К. : Академвидав, 2011. - 382 с. <https://textbook.com.ua/psihologiya/1473452492>
47. Семиченко В. А. Психологія особистості. - К.: Вид. О. М. Ешке, 2001. — 427 с.
48. Сергеєнкова О.П., Столярчук О.А., Коханова О.П., Пасека О.В. Загальна психологія. Навч. посіб. - Київ «Центр учбової літератури», 2012 р. - 296 с.
49. Скребець В. О. Основи психодіагностики : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. – К. : Видав. дім "Слово", 2003. – 192 с.
50. Смолова Л. В. Психологическое консультирование /Уч.пос. М.: Издательство «ФЛИНТА», 2016. – 356с. <https://www.e-libra.su/read/489659-psihologicheskoe-konsul-tirovanie-uchebnoe-posobie.html>